

POSTANOWIENIE

Dnia 20 listopada 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Włodzimierz Wróbel

w sprawie **B.M.**

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 20 listopada 2024 r.

zażalenia obrońcy B.M. na zarządzenie Przewodniczącego V Wydziału Karnego
Odwoławczego Sądu Okręgowego w Łodzi

z dnia 4 lipca 2024 r. (sygn. akt V WKK 37/24) o odmowie przyjęcia kasacji,

p o s t a n o w i ł:

utrzymać w mocy zaskarżone zarządzenie.

UZASADNIENIE

Zarządzeniem Przewodniczącego V Wydziału Karnego Sądu Okręgowego w Łodzi z dnia 4 lipca 2024 r. (sygn. akt V WKK 37/24) odmówiono przyjęcia kasacji obrońcy skazanego B.M., adwokata M.M., od wyroku Sądu Okręgowego w Łodzi z 7 marca 2024 r. w sprawie pod sygn. V Ka 920/23. Wskazano w uzasadnieniu zarządzenia, że kasację na korzyść można wnieść jedynie w razie skazania oskarżonego za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe na karę pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej wykonania. Podkreślono, że wyjątkiem od wskazanej przesłanki jest sytuacja, gdy kasację wnosi się z powodu uchybień wymienionych w art. 439 k.p.k. Skoro B.M. wymierzono karę ograniczenia wolności, to kasacja mogła zostać wniesiona przez stronę jedynie z powodu wystąpienia okoliczności stanowiących tzw. bezwzględne przyczyny odwoławcze z art. 439 § 1 k.p.k. We wniesionym przez obrońcę skazanego nadzwyczajnym środku zaskarżenia

podniesiono jedynie zarzuty dotyczące wadliwej kontroli odwoławczej opartej na obrazie art. 433 § 2 k.p.k.

Na powyższe zarządzenie zażalenie wniósł obrońca skazanego, zarzucając orzeczeniu *„naruszenie przepisów postępowania, które mogło mieć wpływ na jego treść, a to art. 536 k.p.k. poprzez wydanie zaskarżonego zarządzenia w sytuacji gdy Sąd Najwyższy w wypadkach opisanych w art. 439 k.p.k. rozpoznaje kasacje również poza zakresem zaskarżenia i podniesionych zarzutów, a w sprawie doszło do rażącego naruszenia prawa i zaistniała bezwzględna przyczyna odwoławcza zaś zaskarżone zarządzenie wydane zostało w sytuacji gdy w świetle wyroku TK z dnia 4 czerwca 2024 roku sygn. akt SK 22/21 uznać należy, że w sprawie orzeczono wobec skazanego karę nieznaną ustawie, co stanowi bezwzględną przyczynę odwoławczą opisaną w art. 439 § 1 pkt 5 k.p.k.”*

Skarżący wniósł o uchylenie zarządzenia o odmowie przyjęcia kasacji.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zażalenie nie jest zasadne.

Powodem nieprzyjęcia kasacji była kwestia formalna, tj. skazanie sprawcy na karę inną niż pozbawienie wolności bez warunkowego jej zawieszenia i brak podniesienia w kasacji zarzutu z art. 439 k.p.k. Dopiero w zażaleniu obrońca podnosi, że jego zdaniem orzeczenie dożywotniego zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych jest karą nieznaną ustawie. Jeżeli jednak upatruje problemu (jak wynika z uzasadnienia zażalenia) w niezgodności tego rozwiązania z Konstytucją, możliwość ewentualnego wzruszenia prawomocnego orzeczenia w tej perspektywie formalnie możliwe jest na drodze wznowienia postępowania. Brak przyjęcia kasacji był prawidłowy, gdyż nie spełniła ona minimalnych warunków formalnych wskazanych w art. 523 § 2 k.p.k. Skarżący nie przedstawił argumentów kwestionujących tą decyzję sądu. Na marginesie wskazać wypada, że niezależnie od poglądu na dopuszczalność ustanawiania przez ustawodawcę przepisów bezwzględnie obligujących sąd do zastosowania określonej instytucji prawa karnego, dożywotni zakaz prowadzenia pojazdów jest wciąż środkiem karnym znanym ustawie.

Wobec powyższego należało orzec jak w sentencji.

[WB]

r.g.

